

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/132/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6611214256
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6611214256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja sudcov JUDr. Oľgy Maľovej a Mgr. Jaroslava Galla, v právnej veci navrhovateľa P. Q. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., F. XXX/X, zastúpeného JUDr. Milanom Franekom, advokátom so sídlom v Lučenci, Komenského 17, proti odporcovi ORANGE Slovensko, a. s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 6/A, IČO: 356 972 70, zastúpeného AK Bobák, Bollová a spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, Dr. Vladimíra Clementisa 10, IČO: 35 855 673, o zaplatenie 953,67 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 12. 04. 2012, č. k. 12C/164/2011 - 153, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že: žaloba o zaplatenie sumy 953,67 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 47,74 Eur od 04.12.2009 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 47,74 Eur od 29.12.2009 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 48,93 Eur od 30.01.2010 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 52,74 Eur od 02.03.2010 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 52,74 Eur od 07.04.2010 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 52,74 Eur od 30.04.2010 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 53,93 Eur od 05.06.2010 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 52,74 Eur od 06.07.2010 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 52,74 Eur od 05.08.2010 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 53,93 Eur od 11.09.2010 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 52,74 Eur od 06.10.2010 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 53,93 Eur od 05.11.2010 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 52,74 Eur od 07.12.2010 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 52,74 Eur od 03.01.2011 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 54,07 Eur od 05.02.2011 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 52,78 Eur od 31.05.2011 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 52,78 Eur od 08.04.2011 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 52,78 Eur od 08.05.2011 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4,78 Eur od 03.06.2011 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2,39 Eur od 29.06.2011 do zaplatenia a spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5,97 Eur od 31.07.2011 do zaplatenia s a zamietá.

Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 953,67 eur s príslušenstvom z toho dôvodu, že dňa 08. 10. 2009 mu bol odcudzený mobilný telefón spolu so SIM kartou pre telefónne číslo 0917 601 579. Tvrdil, že túto

skutočnosť oznámil dňa 09. 10. 2009 na predajnom mieste a zároveň odporcu požiadal o vydanie novej SIM karty. Bolo mu oznámené, že pôvodná SIM karta bude neaktívna. Pri zablokovaní karty zrejme zamestnancami odporcu bolo opomenuté zablokovať niektoré služby, čo využil neznámy páchatel' a počas mesiacov október 2009 až júl 2011 dobíjal kredit cez paušál na neznáme telefónne čísla. O tomto nemal vedomosť, nakoľko platby faktúr vykonáva jeho účtovníčka, ktorá nemala tušenie o ich nesprávnosti. Aj keď mu bola vydaná nová SIM karta, túto nikdy nepoužil a je v neporušenom obale neporušená. Z tejto karty služby nemohli byť aktivované. Až dňa 06. 04. 2011 pri kontrole faktúr zistil, že mu boli odporcom účtované aj také služby, ktoré si neobjednal a neaktivoval. Jeho reklamácia bola odporcom odmietnutá. Zároveň poukázal na to, že podal trestné oznámenie, pričom políciou sú identifikovaní dvaja podozriví. Odcudzenie telefónu nahlásil hneď ráno okolo 9:00 hodiny. Služba „Obnova kreditu s paušálom“ bola aktivovaná medzi 08. 10. 2009 až 09. 10. 2009, teda nejakým zlodejom. Zistil, že na aktivovanie takejto služby nie je potrebná žiadna identifikácia zo strany zákazníka. Podľa jeho názoru odporca deaktivoval len časť služieb a odporca by mal brať zodpovednosť za služby, ktoré sú voľne prístupné pre každého človeka a dajú sa zneužívať.

Odporca žiadal návrh zamietnuť. Poukazoval na to, že služby sa neaktivujú k SIM karte, ale k telefónnemu číslu. Výmenou SIM karty nedochádza automaticky k zániku už aktivovaných služieb, pričom SIM karta je iba modul, ktorý umožňuje využívanie služieb z technickej stránky. Vydaním novej SIM karty sa nerušia služby, ktoré boli aktivované počas fungovania predchádzajúcej SIM karty. Spornú službu - „Obnova kreditu s paušálom“ mal navrhovateľ aktivovanú ešte pred nahlásením krádeže. Preto odporca nemôže niesť zodpovednosť za to, že navrhovateľ nepoužíval aktivovanú SIM kartu, resp. si neprezeral faktúry s vyúčtovanými službami. Poukázal na čl. 10 bod 10.5 Všeobecných podmienok odporcu, v zmysle ktorých do okamihu deaktivácie SIM karty navrhovateľ zodpovedá za používanie pridelenej karty. Podľa bodu 10.6 účastník je povinný uhradiť cenu služby poskytnutej prostredníctvom stratenej alebo odcudzenej SIM karty do času, kedy skutočnosť, že došlo k jej strate alebo odcudzeniu oznámil odporcovi.

Poukázal na to, že služba „Obnova kreditu s paušálom“ bola aktivovaná 08. 10. 2009 o 1:36 hodine po polnoci, pričom služba bola aktivovaná z pôvodnej SIM karty v čase, ako došlo ku krádeži a nahláseniu krádeže dňa 09. 10. 2009. Táto služba bol aktivovaná IVR, čiže na základe telefonátu na číslo 414 zo SIM karty, na ktorej mala byť služba aktivovaná. V takomto prípade identifikácia účastníka nie je potrebná. Stratu mobilného telefónu na zákaznícku linku nahlásil telefonicky, pretože pokiaľ by predajné miesto odporcu navštívil, bolo by to zaznamenané ako osobná návšteva. Navrhovateľovi boli každý mesiac posielané faktúry, z ktorých bolo zrejmé, aké služby platí a využíva. Služba, ktorú získal navrhovateľ uzatvorením zmluvy, sa nestratili a boli stále aktívne. Deaktiváciu SIM karty uskutočnil syn navrhovateľa, ktorý volal na zákaznícku linku 905 z telefónu, ktorý nepatril navrhovateľovi, ale z iného čísla.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok navrhovateľa nie je daný. Pri rozhodovaní aplikoval § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z. z. Všeobecné podmienky odporcu, § 420 ods. 1 a § 415 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ súd nárok posudzoval ako náhradu škody, nemal preukázané, že by došlo k porušeniu nejakej povinnosti zo záväzkoprávneho vzťahu odporcom. K aktivácii služby došlo dňa 08. 10. 2009 o 1.36 hodine. Až dňa 09. 10. 2009 o 17:09 hodine došlo k nahláseniu straty mobilného telefónu, teda v čase, keď služba už bola aktivovaná. Následne o dve minúty, t. j. 17:11 hodine, odporca ukradnutú kartu deaktivoval. To, že navrhovateľ novú SIM kartu nevyužíval, je pre rozhodovanie irelevantné, lebo služba obnova kreditu s paušálom bola aktivovaná do okamihu, pokiaľ došlo k deaktivácii SIM karty. Pokiaľ by bol navrhovateľ obozretný, mohol zrušiť účtovanú službu, pričom tak porušil § 415 Občianskeho zákonníka.

Súd považoval medzi účastníkmi za sporné, akým spôsobom došlo k nahláseniu krádeže, avšak poukázal na to, že na rozhodnutie táto skutočnosť nemá žiadny vplyv, pretože je nepochybné, že došlo dňa 09. 10. 2009 k deaktivácii SIM karty.

Keďže nedošlo k porušeniu žiadnej právnej povinnosti odporcom a nebola zistená ani príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, súd návrh zamietol. Zároveň poukázal na to, že škodu si mal navrhovateľ uplatniť od subjektu, ktorý mu ju skutočne spôsobil krádežou.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ. Žiadal rozhodnutie zmeniť tak, že návrhu odvolací súd v celom vyhovie, prípadne zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie rozhodovanie.

Namietal, že súd prvého stupňa jednostranne osvojil si tvrdenie odporcu, aj keď po vyhodnotení dokazovania mal návrhu vyhovieť. Návrhom sa domáhal peňažného plnenia, pričom poukazoval okrem uplatňovania náhrady škody tiež na bezdôvodné obohatenie a domnieval sa, že ak nie je jednoznačne preukázaná škoda, mal priznať, resp. skúmať možnosť bezdôvodného obohatenia. Nestotožňuje sa so záverom súdu prvého stupňa, že nedošlo k porušeniu žiadnych povinností zo strany odporcu. Namietal, že odporca nebol schopný, či ochotný zabezpečiť dostatočnú ochranu dát a iných údajov, aby nemohlo dôjsť k nelegálnym a protiprávnym „aktiváciám rôznych služieb“.

Je toho názoru, že ak 09. 10. 2009 nahlásil krádež mobilného telefónu ako aj SIM karty cez zákaznícku linku 905 a následne došlo k deaktivovaniu tejto služby, nemali byť, ani nemohli byť vykonávané akékoľvek ďalšie hovory, či služby, realizované prostredníctvom pôvodnej SIM karty. Podľa jeho názoru práve odporca porušil ust. § 415 Občianskeho zákonníka, keď v nej vykonal absolútnu plnú blokáciu zrušenej a neplatnej pôvodnej SIM karty, ale ju zablokoval len čiastočne. Za absurdné považuje, aby žiadal o zrušenie akýchsi služieb, o ktorých nemal žiadnu vedomosť, pričom odporca, ktorý o nich vedel, musel predvídať, že boli aktivované nelegálne v spojení s trestnou činnosťou a tieto ponechal aktivované v rámci svojich podnikateľských aktivít a vytvárania zisku. Podľa jeho názoru odporca v konaní je pasívne legitimovaný. Má za to, že zanikli momentom blokácie akékoľvek iné služby. Pokiaľ obdržal od odporcu novú SIM kartu, ktorú neaktivoval, je nepochopiteľné, ako mohol odporca uplatňovať plnenie z neexistujúceho vzťahu, nad rámec zmluvy. Ak nedošlo k aktivácii novej SIM karty, nemohla sa stať podkladom pre fakturáciu a uplatňovanie nárokov z titulu neobjednaných a nedodaných služieb v záujme navrhovateľa.

Zdôraznil monopolistický prístup, zavádzajúce neetické, neprofesionálne, nemorálne konanie odporcu. Namietal, že bol nedostatočne chránený odporcom na svojich majetkových právach. Ak zmluva o pripojení bola uzatvorená dňa 12. 12. 2008, za v tom čase platných podmienok, ktoré nikdy nerozšíril o ďalšie plnenia, a tak zrejme nedošlo k jej ukončeniu, ale ku dňu 09. 10. 2009, kedy došlo k zablokovaniu pôvodnej karty.

Po zablokovaní pôvodného telefónneho čísla, ktoré bolo odcudzené, nemohlo byť volané z tohto čísla, ale samotnú blokáciu riešil syn navrhovateľa. Všeobecné obchodné podmienky sú prezentované vzhľadom na ich rozsiahly obsah veľmi drobným a nečitateľným písmom, ktoré si nemá možnosť klient ani prečítať, či už z hľadiska ich čitateľnosti, či už v rámci hospodárnosti času pri podpisovaní zmluvy. Podľa jeho názoru „súd prvého stupňa svojim extenzívnym výkladom právnych a dôkazných skutočností dospel k záverom, ktoré nekorešponujú s dôkaznou situáciou.“ Namietal zriadenie linky č. 414 a zdôraznil, že odporca svojou benevolenciou dovolil, aby neoprávnené osoby mohli čerpať kredity bez akéhokoľvek obmedzenia, čím, pokiaľ k tomu skutočne došlo, sa odporca obohacoval na jeho úkor, resp. mu zapríčiňoval vznik a narastanie škody.

Ak bola SIM karta zablokovaná, ako mohlo pri neutralizácii pôvodnej SIM karty dôjsť k tomu, že novú kartu neaktivoval a služby mali byť v prospech navrhovateľa vykonané. Namietal zavádzajúce informácie odporcu, že vo svojom prehľade uvádza, že dňa 09. 10. 2009 o 17:09 hodine došlo zo zákazníckeho čísla 0917601579 cez linku 905 k ohláseniu krádeže. Táto informácia je nepravdivá, pretože mobil pod týmto číslom bol odcudzený a blokáciu uskutočňoval jeho syn z iného telefónneho čísla, ako odvolacie dôvody uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. d), f) O. s. p..

K odvolaniu sa odporca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p..

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je v celom rozsahu správne, preto odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p sa obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a doplní na zdôraznenie ďalšie dôvody.

Okresný súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, pričom z odvolania nevyplývajú žiadne rozhodujúce námietky, ktoré by spochybnili rozsah vykonaného dokazovania.

Okresný súd na zistený právny stav aplikoval aj správne právne normy, keď dospel k záveru, že nárok navrhovateľa nie je dôvodný. Odvolací súd poznamenáva, že nie je povinnosťou súdu v prípade zamietnutia návrhu rozhodnutie odôvodňovať všetkými možnými dôvodmi, ktoré by mohli svedčiť v prospech navrhovateľa, ak tento na ne vôbec nepoukáže, prípadne nedostatočne a ani k tomu nenavrhuje náležité dokazovanie, prípadne neposkytne tvrdenia.

Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že aj z odvolania je zrejmé, že odporca nepochopil základnú technickú podstatu daného problému, svoje konanie zľahčuje a prenáša svoju zodpovednosť na odporcu.

Okresný súd správne najskôr posudzoval nárok v zmysle vzniku možnej škody. V návrhu totiž navrhovateľ sám poukazuje na to, že zamestnancami odporcu bolo opomenuté zablokovať niektoré služby, teda nepriamo poukazuje na také konanie odporcu, ktorým porušil určité predpisy, resp. povinnosti.

Navrhovateľ v odvolaní ignoruje svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Všeobecných podmienok, ktoré boli súčasťou zmluvy. Odvolací súd zisťuje, že tieto sú písané drobným písmom, avšak nie nečitateľným alebo organizačne neusporiadaným. Pokiaľ poukazuje na to, že si ich nemal možnosť prečítať z hľadiska čitateľnosti alebo hospodárnosti času pri podpisovaní zmluvy v predajni, odvolací súd dané argumenty považuje za výhovorku, pretože Všeobecné podmienky sú všeobecne prístupné na internete, prípadne si ich záujemca môže vyžiadať už pred tým, ako uzavrie zmluvu, môže si ich naštudovať a rozhodnúť sa, či sa im podrobí alebo nie. Okresný súd správne aplikoval bod 10.5 a 10.6, z ktorého jednoznačne vyplývajú práva a povinnosti účastníkov zmluvy v prípade, ak došlo k odcudzeniu alebo poškodeniu pridelenej karty. Povinnosťou účastníka je bezodkladne oznámiť spoločnosti, že došlo k strate alebo zničeniu SIM karty, a to spôsobom v zmysle čl. 16 bod 16.1 písm. c) Všeobecných podmienok, pričom z tohto článku vyplýva, že informácie a oznámenie sa považuje za oznámené spoločnosti dňom telefonického oznámenia v prípade oznamovania straty, odcudzenia alebo poškodenia SIM karty účastníka na telefónne čísla za týmto účelom zverejnené spoločnosťou. Týmto okamihom končí zodpovednosť účastníka za používanie pridelenej karty. Z podmienok vyplýva aj to, že v prípade pochybností o tom, kedy bola deaktivácia pridelenej SIM karty uskutočnená, je rozhodujúci záznam o tejto skutočnosti v informačnom systéme spoločnosti.

Je zrejmé, že 08. 10. 2009 od 1:36 hodine už musel byť telefón aj so SIM kartou odcudzený, pretože bolo z neho telefonované, avšak aj napriek tomu k nahláseniu straty došlo dňa 09. 10. 2009 o 17:09 hodine a následne o 17:11 hodine bola karta deaktivovaná. Je nepochybné, že odporca bezodkladne kartu po oznámení deaktivoval, o čom bol vykonaný dôkaz. Navrhovateľ neposkytol žiaden dôkaz o tom, že by už ráno o 9:00 hodine už osobne navštívil predajňu a žiadal o deaktiváciu karty. Pokiaľ by tak urobil, karta by bola v tomto čase aj deaktivovaná. Okresný súd však poukázal správne aj na to, že daná skutočnosť nič nezmení na tom, že aj v prípade, pokiaľ by požiadal o deaktivovanie karty o 9:00 hodine, odporca by porušil nejakú povinnosť. Je nepochybné, že navrhovateľ porušil svoje povinnosti, keď bezodkladne neoznámil stratu a svojím konaním spôsobil, že páchatel mal nadmerný dostatok času s telefónom manipulovať a používať ho. Ak páchatel na základe aktívnej karty zriadil novú službu,

za túto skutočnosť nemôže niesť odporca, keďže zo žiadnej právnej normy nevyplýva, že by porušil akúkoľvek povinnosť. Z hľadiska sprístupnenia služieb mobilných operátorov sú zriadené linky, ktoré umožňujú komunikáciu účastníka s mobilným operátorom a uľahčujú používanie telefónov. Predpokladá sa, že pokiaľ niekto telefonuje s telefónu, je jeho majiteľ a mobilný operátor bližšie neidentifikuje danú osobu, pretože sa predpokladá, že v prípade odcudzenia mobilného telefónu jeho vlastníkom okamžite nahlási jeho odcudzenie, prípadne stratu. Za skutočnosť, že do doby, pokiaľ navrhovateľ nahlásil stratu, prípadne vôbec prišiel na to, že telefón nemá, nemôže v žiadnom prípade niesť zodpovednosť odporca. Po nahlásení odcudzenia odporca deaktivoval kartu, to znamená, zablokoval možnosť telefonovania prostredníctvom tohto modulu. V skutočnosti to znamená, že pokiaľ by mal k dispozícii páchatel' telefón s takouto kartou a bezodkladne došlo k jej deaktivácii, nemohol by ani aktivovať služby, ktoré aktivoval.

Odporca nemôže niesť zodpovednosť ani za to, že navrhovateľ si nekontroloval faktúry za poskytnuté služby, preto je správny názor prvostupňového súdu, že nebol dostatočne obozretný, pretože pokiaľ by tomu tak bolo, prišiel by na to, že platí niečo navyše.

To, či navrhovateľ novú kartu použil alebo nie, nemôže ovplyvniť odporca. Odvolací súd zdôrazňuje, že SIM karta je len technické zariadenie, ako na to poukázal odporca a táto je spárovaná s telefónnym číslom. Je tomu tak aj v prípade jej poškodenia, kedy dôjde k výmene karty, avšak telefónne číslo zostáva nemenné. S tým úzko súvisí aj to, že všetky služby a s tým súvisiace poplatky sú viazané na uzavretú zmluvu medzi účastníkmi, ktorá sa môže medzičasom meniť zriadením nových služieb, a to aj prostredníctvom verejných čísiel, ktoré zverejňuje mobilný operátor, pričom ide spravidla o doplnkové služby.

Z bodu 10.6 Všeobecných podmienok jednoznačne vyplýva, že je povinnosťou navrhovateľa v prípade odcudzenia SIM karty uhradiť za poskytnuté služby až do body, pokiaľ nedôjde k oznámeniu straty.

Odvolací súd nepovažuje dané ustanovenie za šikanózne, pretože núti účastníka zmluvy venovať prípadnej strate dostatočnú pozornosť, a niet žiaden dôvod pre to, aby sa zodpovednosť prenášala na odporcu. Účastník je ten, ktorý má k dispozícii telefón a má ho pod svojou kontrolou.

Pokiaľ ide o námietku, z ktorého telefónu bola hlásená strata, z obsahu spisu nevyplývalo, že by krádež mala byť nahlásená z telefónneho čísla, resp. SIM karty, ktoré boli odcudzené. Vyplýva to aj zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 12. 04. 2012, kde zástupkyňa odporcu uvádza, že nebolo volané z telefónu, ktorý bol odcudzený, ale volal syn navrhovateľa z telefónneho čísla 0915180236. O danej skutočnosti bol do spisu poskytnutý telefonický prepis daného hovoru. Z tohto prepisu okrem iného vyplýva, že pokiaľ sa informoval na to, koľko je prevolané a podobne, bol dokonca poučený o skutočnosti, že si prostredníctvom SMS - ky môže zistiť dané skutočnosti.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že došlo na strane odporcu k bezdôvodnému obohateniu, ani v odvolaní neuviedol žiaden argument, ktorý by z hľadiska aplikácie ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka dovolil uvažovať, že tak tomu je.

V zmysle ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Keďže je zjavné, že došlo k odcudzeniu mobilného telefónu a zriadeniu služby, prostredníctvom ktorej si páchatel', prípadne páchatelia dobili kredit, ktorý následne používali, je nepochybné, že k prípadnému bezdôvodnému obohateniu došlo len na ich strane. Navrhovateľ neplatil faktúry bez právneho dôvodu, ale platil ich na základe existujúceho zmluvného vzťahu. Platil za služby, ktoré boli poskytnuté k danému telefónnemu číslu a k danej uzavretej zmluve. Že tieto služby nakoniec využíval niekto iný, nie je rozhodujúce z hľadiska právneho posúdenia, pretože potom daným výkladom by bolo možné

dôjsť k absurdným záverom, že v prípade, ak by účastník zmluvy poskytol telefón inej osobe a táto vykonala hovor, mobilný operátor by sa musel na základe takéhoto úkonu obohatiť. Úvahy o prípadnom bezdôvodnom obohatení sú za daného zisteného skutkového stavu neprípustné.

Taktiež námietka navrhovateľa, že si myslel, že dochádza k absolútnej blokácii a zrušeniu akýchkoľvek služieb poskytovaných z tejto SIM karty, je len subjektívny názor, z ktorého vyplýva absencia znalosti všeobecných podmienok k uzavretej zmluve.

Pokiaľ poukazuje na monopolné postavenie odporcu, odvolací súd dodáva, že v takom prípade by monopolné postavenie bolo nutné pripísať minimálne ďalším trom mobilným operátorom.

Záverom odvolací súd poukazuje aj na to, že tvrdenie o tom, že faktúry uhrádzala účtovníčka, resp. sa nemal ako dozvedieť o tom, že platí za zriadenú službu, nie je dostatočným argumentom, keďže na pojednávaní dňa 12. 04. 2012 sám navrhovateľ potvrdil, že niektoré platby vykonával aj osobne. Odvolací súd poukazuje aj na to, že z trestného spisu vyplýva, že navrhovateľ oznámil na polícii stratu mobilného telefónu až 07. 04. 2011 a nie bezodkladne po jeho odcudzení. Nad rámec treba uviesť, že z výpovedí navrhovateľa, jeho tvrdení ani nevyplývalo, kedy a ako malo dôjsť k odcudzeniu tohto telefónu, pretože navrhovateľ neposkytol žiadne bližšie údaje, resp. bližšie okolnosti ohľadom krádeže mobilného telefónu.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 v súlade s § 151 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol úspešný odporca, trovy odvolacieho konania nenavrhol nahradiť, preto mu ich súd nepriznal.

O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.